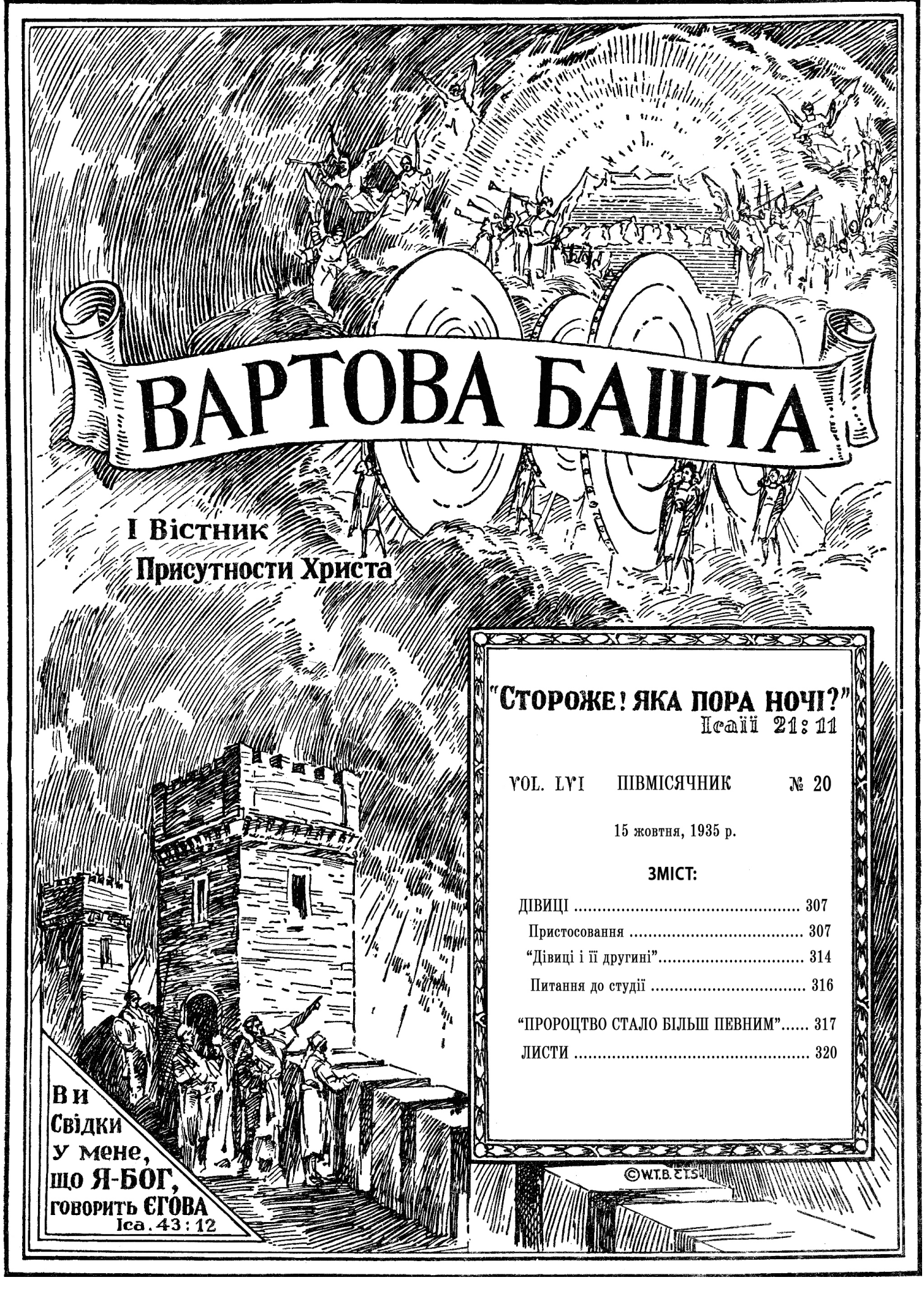

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаїї 21: 11

VOL. LVI

ПІВМІСЯЧНИК

№ 20

15 жовтня, 1935 р.

ЗМІСТ:

ДІВИЦІ	307
Пристосовання	307
"Дівиці і її другині"	314
Питання до студії	316
"ПРОРОЦТВО СТАЛО БІЛЬШ ПЕВНИМ"	317
ЛИСТИ	320

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43: 12

© WTB & IS

PUBLISHED SEMI-MONTHLY BY

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.
OFFICERSJ. F. RUTHERFORD, *President* W. E. VAN AMBURCH, *Secretary*

“Діти твої навчатиме Сам Єгова, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми.” – Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків. Сотворитель неба і землі й Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенню всіх речей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинovníком Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й вивисив Його понад усіх творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головним Чинovníком її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа – це діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привілей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овоч царства всім, що хочуть слухати.

ЩО СВІТ кінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ й благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

СЛУЖБА ЦАРСТВА

Свідки Єгови і Йонадаби мають тепер привілей разом співпрацювати у виконанні роботи царства на землі! Царство прийшло! Є ще багато практичної роботи до виконання. Всі люди, що є вільні йти де-небудь до служби і бажають приймати участь в службі і є охочі працювати необмежений час, котрі є при добрім здоров'ю, а понад усе вповні посвячені Господу, нехай пишуть до бюро. У вашому місті зазначте чи ви є стенографом, тесляром, фермером, чи яке інше є ваше заняття, не шукаючи за м'яким місцем, але за місцем дійсно тяжкої служби. Це нагода для конструктивної роботи, а не лише, щоб знайти місце поїсти й поспати. Єдина надія для світа є царство Боже під Ісусом Христом. Ті, що посвятилися Господу, мусять тепер приложити всі їх змагання, щоб показати іншим, як вони можуть дістати благословенства о які постарався Господь для тих, що люблять Його і служать Йому.

РІЧНИЙ ТЕКСТ НА 1936р.

Текст “За Єгову і за Гедеона” (Суддів 7:18, *А.П.В.*) є підходящим для вісників Єгови, і тому він буде ужитий в 1936р., так само як і в 1935р. Календарі вже є приготовлені для тих, що бажають їх. Та сама ілюстрація буде ужита, однак

ЙОГО МІСЦЯ

ЦЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про це навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу яко помічню в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвіймово стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розслідування свого змісту в світлі Св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба висилати в цім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаю адресувати на ім'я Товариства.

(Цей журнал виходить на кількох мовах).

Для бідних, що не можуть заплатити за цей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если о це попросять. Ми радісно бажаємо помогти таким потребуєчим, але після поштової регулі, вони мусять прислати письмєнну аплікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову, чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о це попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

*Entered as Second Class Mail at Brooklyn, N.Y., Postoffice.
Act of March 3, 1879.*

загальний малюнок і вид будуть відмінні. Книжечка місяців в календарі звичайно буде за 1936р. Прошено є, щоби ті збори і одиниці вислали потрібний заказ, так скоро оскільки є можливим, на 1936р., тому що ми не хочемо виготовляти більше, чим то потрібно. Ціна буде за примірник 25ц.; п'ять а або більше по 20ц.

ІНФОРМАЦІЯ

Якась особа повідомила читачів *Вартової Башти*, що Товариство організувало корпорацію в Колумбійському дистрикті, яка організує відділи в різних частях краю, працюючи в сполученню з ТОВАРИСТВОМ ВАРТОВОЇ БАШТИ БІБЛІІ І БРОШУР. Така інформація не є правдива, і ми радимо читачів *Вартової Башти* не звертати уваги на жодне повідомлення чи інформацію, що має вид Товариства, хіба що те з'являється у *Вартовій Башті*. Ніхто інший не є уповажнений робити будь-які об'яви. Ніякий директор служби не є уповажнений говорити іменем Товариства про плату за прокат, купівлю чи будівництво таборів або відділів. Такі табори для піонерів були установлені через співпрацю членів кожної місцевої громади. Нашим припоруєнням є проповідувати євангелію. Про це слід все пам'ятати – Іса. 61:1,2.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVI.

15 жовтня, 1935р.

№20

ДІВИЦІ

[Переклад з анг. Вартової Башти 15 жовтня, 1935р.]

*“Тоді уподобиться царство небесне десяти дівчатам, що взявши каганці свої, вийшли назустріч женихові.” –
Мат. 25:1.*

ЄГОВА столична організація є “святим містом”, “новим Єрусалимом”. “Єрусалиме, ти, городе святий! Бо необрізаний, нечистий у тебе ніхто тепер не ввійде”. (Іса. 52:1) Це пророцтво Боже очевидно відноситься до часу після приходу Господа до храму по звільненню громади в’язнів, котрі становлять клас “вірного й розумного слуги”, і по очищенню святині. Всі ті, що перебувають в благословенній організації, мусять бути “дівичами” до часу представлення Господу Ісусу, Жениху і Голові святої організації. “Я бо заручив вас одному мужові, щоб чистою дівою привести перед Христом”. (2 Кор. 11:2) Ціла організація символічно є показана як “город той святий, новий Єрусалим, що сховався від Бога з неба, приготований, як невіста украшена чоловікові своєму.” (Одкр. 21:2) Лише побідники знаходяться в тому святому місці і їх імена написані там. (Одкр. 3:12) В тій столичній організації немає другорядного класу. Будівничим її є Бог Єгова. (Жид. 11:10-16) Вона є одірвана від гори (котрею є Божа всесвітня організація) і приходить з небес і володіє землею. (Дан. 2:45) Ті і інші Писання показують, що святе місто, тобто царство Бога під Христом, котре є царським домом, є урядовою володіючою силою і складається виключно з чистих і святих одиниць.

² Зараз перед вивідженням приповіді про дівичі Ісус говорив до своїх учеників про “вірного й розумного слугу” й “лукавого слугу”. (Мат. 24:45-51) Сповнення цих писань показує виразну різницю між двома класами, і що те розділення двох класів мусить взяти місце по другім приході Господа Ісуса. Із наступних Ним зазначених слів виходить, що клас “лукавого слуги” має відношення до дівич, а іменно: “Тоді уподобиться царство небесне десяти дівчатам, що, взявши каганці свої, вийшли назустріч женихові. П’ять же були з них розумні, а п’ять необачні”. – Мат. 25:1,2.

³ Отже певним є, що пророка приповідь може відноситися лише до тих, що були колись в лінії

до царства, і що наколи б всі були мудрими, то всі би увійшли в царство. Приповідь не може бути пристосована до тих, котрі не відповіли на поклик до царства. Число “десять” є символічним числом повноти, і через те повище згадані десять дівич відносяться до всіх, що були покликані до царства і відповіли на той поклик. Всі, що відповіли на поклик до царства, мусіли тепер з’явитись перед Ісуса Христа на суд, щоб дати рахунок їх доморядництва. Всі вони являються “дівичами”, тому що вони є майбутні члени царського дому, над котрим Ісус Христос, Жених, є Голова, Господь і Учитель. Та приповідь, котру вивів Ісус, є пророцтвом, і Його слова показують, що воно може мати своє сповнення лише по приході Господа Ісуса до храму, і що вирозуміння його не могло мати місця аж до того часу, коли Богу Єгові було угодно відкрити вирозуміння його для тих, що люблять Його і служать Йому.

⁴ Перед приходом Господа Ісуса до храму, Він як “Післанець завіту” виконував приготування роботи. Тоді, каже пророк, Він ‘негайно приходить до храму’, щоб брати перелік з тих, що відповіли на поклик до царства. Кожен з тих, відповідаючи тоді на поклик до царства, “узяли свої каганці”, тобто свої знаряддя до передачі світла правди, щоб випромінювати світло, яке вони мали, і яке було базоване на Слові Божім. (Пс. 119:105) Ці каганці були ужиті, щоб освітити дорогу, щоби інші також могли побачити прихід Господа, а ті, що в лінії до царства, могли розпізнати Жениха, коли Він прийде. Ці дівичі виходять назустріч Жениху, Царю, щоби воздати Йому радісні привітання, і співають Йому хвалення і хвалення Богу Єгові, що післав Його. Вони мусять бути оружені, щоби приєднатися до Нього наколи вони бажають увійти з Ним на весільний пир.

ПРИСТОСОВАННЯ

⁵ В приповіді о десятих дівичах чи є зображена велика громада нерозумними

дівичами? *Вартова Башта* з 1881р. видавала публікації і через роки давала ствердну відповідь на те питання. *Вартова Башта* за перше жовтня 1923р. опублікувала артикул під назвою “Чистота Дівичь”, однак в цій артикулі не було зроблено спроби дати конкретну відповідь на питання: Чи нерозумні дівичі зображували велику громаду чи ні? Той артикул не згадує відносно великої громади. Однак, було б добре тут видалити параграф: “Пізніше, згідно приповіді, нерозумні дівичі побачать їх помилку. Вони переходитимуть деякі гіркі досвідчення нім дістануть олій радості, що пробудить їх до факту, що царство установлене; і вони є тоді показані як ідучі до Господа і промовляючи: ‘Господи, Господи, [ми є тут], відчини нам’. Та вони прийшли пізно. Вони відмовилися або занедбали у властивий час прийняти радісну участь в річах, о які Господь постарався для своїх людей до чинення. Господь не відкинув їх. Він не викинув їх у надвірну темряву. Приповідь не представляє, що вони будуть покарані таким чином. Але Господь каже їм: ‘Я не знаю вас’. Іншими словами Господь заявляє, що вони не послідували Його волі вираженій по відношенню до них і занедбали мати часть у весіллі.” (Параграф 71)

⁶ З формулювання повисше наведеного параграфа можна заключити, що нерозумні дівичі представляли велику громаду. Таке формулювання полишило справу не рішеною, і через те Божі люди поступали далше за теорією, що “велика громада” і ‘нерозумні дівичі’ є один і той самий клас, котрий мусить бути остаточно укомплектований протягом Армагедону; тотожність класу ‘нерозумних дівичь’ далше позіставала неясною. Тому, здається, є тут властивим до розгляду цього питання і точного розв’язання у світлі пророцтва, яке Господь відкриває тепер своєму народу. *Вартова Башта* вже в 1881р. ужила цього формулювання стосовно класу нерозумних дівичь: “Вони мусять перейти час горя, і якщо вони перейдуть, то можуть становити велику громаду, яка приходить з великого горя і котра повинна предстати перед престолом і служити Богу.” У світлі пророцтва, котре Єгова тепер робить ясным для своїх людей, ми бачимо, що повисше формулювання, наведене з *Вартової Башти* за 1881р., є помилкове, тому що велика громада ніколи не була народжена з духа і ніколи не була в лінії до царства і фактично її не було в часі приходу Господа і початку Його царювання. Нерозумні дівичі описані в приповіді представляли той самий клас, з котрих складається “лукавий слуга”, і певно, що доля їх є та сама, що й “лукавого слуги”. Докази з Св. Письма разом з фізичними фактами, яким Господь велів

перейти у сповнення пророцтва, подаються таким чином на розгляд, щоб дане питання могло властиво посісти в умах тих, що люблять Господа.

⁷ Як *Поправлена Версія* так і *Роттердам* згадують про нерозумних дівичь таким чином, а іменно: “Тепер п’ять з них були нерозумними, а п’ять розсудливими [або мудрими].” (*Рот.*) Щоби показати різницю між мудрими і нерозумними, наводиться з *Вартової Башти* за 1 жовтня 1923р. слідує:

“МУДРИЙ. Мудрий чоловік – це той, що знає Божий [замір] і пристосовує це знання після Божественного правила; той що вповає на Господа всім своїм серцем і не покладається на своє власне розуміння; котрий радісно упокорює себе під могутчу руку Божу і радується в цьому, о що б не постаравсь для нього Господь. Він радісно хоронить заповіді Господа; отже він є пильний.

“НЕРОЗУМНИЙ – абсолютна протилежність мудрого. Він не підкорює себе радісно вираженій волі Божій. Він покладається на своє власне самолюбне вирозуміння; під час коли заявляє, що слідує за Господом, він не посідає лояльного і люблячого духа, щоби в задоволенню і радісно приймати все, о що постаравсь для нього Господь.

“В доказ визначення *мудрого і нерозумного*, як про це повисше зазначено, ми наводимо слідуєчі писання:

“ ‘Надійсь на Господа всім серцем своїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простуватиме шляхи твої.’ – Приповісток 3:5,6.

“ ‘Розумні одержать славу, а тих, що без ума, ганьба окріє.’ – Приповісток 3:35.

“ ‘Син мудрий слухає батькової науки, а безпутний не слухає докору.’ – Приповісток 13:1.

“ ‘Язык мудрих подає добрі відомості, а уста безумних мелють лиш дурниці.’ – Приповісток 15:2.

“ ‘Мій сину! Коли серце в тебе буде мудре, то й моє серце буде радіти. Слухай, сину мій, і будь мудрим, та справляй серце твоє на дорогу праву.’ – Приповісток 23:15,19.

“ ‘Хто лиш на себе вповає, той безумен, а хто ходить у мудрості – спасеться від злого.’ – Приповісток 28:26.

“ ‘То стуманів я і не знав нічого; став я скотом перед тобою.’ – Псалма 73:22.

“КАГАНЕЦЬ є символом Божого Слова правди, в котрому є Його дух і котре освічує стежку дитини Божої. Це є виражена воля Божа до Його нових сотворінь.

“ ‘Ти, мій Боже, у мене за світло, ти світиш мені й у темноті.’ – 2 Самуїла 22:29.

“Слово твоє світильник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй.” – Псалма 119:105.

“На тому місці дам рости рогові Давида, я приготую світильника для помазанця мого.” – Псалма 132:17.

“Бо заповідь – це твій світильник, навчання – це світло, дорога ж до життя – це докір і наука.” – Приповісток 6:23, 23:9; Езекиїла 1:13.

“Із повисших писань мусить бути ясним, що Біблія буде світильником не для всіх, а виключно для тих, що мають духа Господа. Коли ми зрозуміємо, що світильник представляє волю Божу виражену до Його дітей, тоді ми зможемо побачити, що Його воля виконується Його дітьми через ділання Його духа, який приносить до них світло. Всі дівиці мали світильники.”

⁸ Число десять є символом всіх дівиць, тобто всіх, що в часі приходу Господа Ісуса до храму були в лінії до царства. Число п'ять символічно показує, що дівиці були розділені на два класи без посилання на число в кожному класі. Те, що Ісус говорив своїм ученикам, в дійсності було частковою відповіддю на їх питання відносно кінця світа, Його приходу і установа Його царства. В тій відповіді ніхто не був взятий до уваги за винятком тих одиниць, що згодилися чинити волю Божу, і котрі були в лінії до царства. Громада, що була нерозумна, зіпсувала свою непорочність через нерозумний напрям взятий ними. Їх дурнота і наслідки є в гармонії з пророцтвом Ісаїї відносно дівиць або згаданих тут нерозумних одиниць. “І постане там дорога ... не ходитиме шляхом тим ні один нечистий ... і зіпсований [(замітка) нерозумний] не заблукаєсь туди.” (Іса. 35:8, *Ром.*) Два класи дівиць також відповідають двом класам згаданих пророком Захарією, а саме: “Ї позаймають половину города у полон, тільки останок людности [громада мудрих] не викорениться з городу.” – Зах. 14:2; дивись *Приготування сторінки* 288, 289.

⁹ Відносно цієї справи повстало запитання, і Господу було угодно дати своїм людям ясне і властиве вироблення великої громади, що з ласки Його тепер і сталося. Так як через многі роки мала місце теорія, що велика громада є з духа народжений клас, котрий занедбав шукати царства з причини недбалства і байдужості, то зробився висновок, що клас ‘нерозумних дівиць’ є той самий, що і велика громада. Однак, таке заключення було невірним. Велика громада ніколи не була в лінії до Божого царського дому, бо не є з духа народжена. Через якийсь час ми розуміли, що велика громада і клас в'язнів є одно. Це дійсно так, що велика громада була в'язнями сатанської організації нім вона вийшла звідти і стала такою, і це є також правдою, що ті, котрі є в лінії до царства, були

колись в'язнями, як раніше повідомляла *Вартова Башта*. Але дівиці, що стались нерозумними, є обмежені до тих, що були народжені з духа, покликані до царства і відповіли на той поклик, і котрі були в тій позиції на час явлення Господа Ісуса в храмі на суд. (Мал. 3:2,3) Всі дівиці виглядали приходу Ісуса Христа і установа Його царства, інакше вони ніколи не відповіли б на поклик до царства.

¹⁰ Всі ці посвячені отримали світильники, тобто світло Божої волі, як воно виражено є в Його Слові, інформацію відносно царства, і ті, що повірили в Господа Ісуса Христа і ввійшли в угоду чинити волю Божу, були приведені як Його сини і покликані до царства. Олія є символом радості і веселости. (Жид. 3:6; Пс. 23:5; 45:7; 141:5) Всі дівиці вийшли привітати Господа в Його приході. “Котрі необачні, взявши каганці свої, не взяли з собою олії. Розумні ж узяти олії в пляшечки свої з каганцями своїми.” – Мат. 25:3,4.

¹¹ Всі вони мали світильники, тобто деяке знання Його Слова, і були таким чином озброєні служити Йому. Кожен народжений і покликаний як духове сотворіння до царства є “посудиною”, і кожен, для того щоби угодити Господеві, мусів бути посудиною чести для Господа. Деякі виявилися бути посудинами для чести, а деякі на безчесть. Писання не каже о посудинах чести і гідних меншої чести але каже ‘посудини на честь і на нечесть’. (2 Тим. 2:20,21, *Ром.*) З певністю це означає, що один клас славить Єгови, а інший клас через вихвалювання себе або інших сотворить безчестить Бога Єгову. “Щоб кожен з вас знав, як держати посудину свою у святості і честі.” (1 Сол. 4:4, *Ром.*) Посудини нечесті є назначені Господом на знищення: “Коли ж, хочачи Бог показати гнів свій, і явити силу свою, щадив у великому довготерпінню посуду гніва, наготовлені на погибель.” (Рим. 9:22, *Ром.*) Посуди милості це ті, котрим явив Бог багатство слави своєї: “І щоб явити багатство слави своєї на посудах милости, котрих наперед наготовив на славу.” (Рим. 9:23, *Ром.*) Якщо посуд є назначений на знищення, то певно, що він не може належати до класу меншої чести і котрий отримає другорядну нагороду в небі. Посуди чести чинять много помилок через незвершеність, але милість Божа поширюється на них через те, що їх мотива є властива, і вони широко стараються служити Єгові в несамолюбний спосіб.

¹² Слова Ісуса Христа ужиті в приповіді не кажуть ані не роблять заключення, що дівиці взяли додатковий припас олії для своїх каганців, але Він каже, “що немудрі” не взяли з собою олії, котра то олія, будучи символом радості і веселости, впливає з їхньої любові і посвяти до

Бога Єгови і Ісуса Христа, що мало б означати, що ті нерозумні були самолюбні, не мали любови до Бога і Ісуса Христа і не були тими, що мають “радість Господа”. Вони виглядали за приходом Ісуса Христа не щоб вшанувати і прославити ім’я Єгови, а щоб вони як сотворіння могли бути вивиснені до високої позиції. Вони були крайньо самолюбні. В їхніх серцях не було ніякої радості, що, правда, і не може бути в крайньо самолюбному серці. Вони не шукали Царя і Його царства з радістю, але свого самолюбного бажання, щоб задоволити його. Противно, Господь каже відносно мудрих дівиць, що вони “узяли олії в пляшечки свої з каганцями своїми”, тобто, вони мали радість Господню в собі, і радість Господня була їх силою. Вони були не самолюбно посвячені Богу і Його царству всякого часу і шукали пізнавати й сповняти волю Божу, не дивлячись навіть на те, що їх попередні погляди могли бути цілковито відкинені. Нерозумні одиниці були поінформовані і вірили, що в приході Ісуса Христа, Жених прийме тих, що були покликані до царства, що вони будуть негайно прийняті в небо і вивиснені до позиції спільного володарювання з Господом. Вони вважали себе за дуже важних і стали гордими, заключивши, що лише вони є гідними володіти світом. Вони заключили, що отримали все світло або знання, котре отримали або коли-будь отримають люди на землі, і що таким чином вони були спеціально назначені, щоби володіти світом. Вони були позбавлені любові і, будучи крайньо самолюбними, не мали радості Господньої, що є прославленням і оправданням Єгового ім’я. Противно, мудрі дівиці сповнили свої серця бажанням вираженням в словах Ісуса: ‘Я бажаю чинити волю Твою, мій Боже; Твій закон написаний в моєму серці.’ Будучи не самолюбно посвяченими Єгові і Ісусу Христу, мудрі сказали: ‘Радість Господня є нашою силою’.

¹³ Всі дівиці очікували на прихід Господа в 1914 р., і повисший опис відкривав напрям двох класів. В 1914 р. Господь прийшов, щоби розпочати царювання серед ворогів, але Він не чинив те, на що сподівалися дівиці. Вони все ще знаходили себе на землі. Коли ті, що були в лінії до царства, говорили що має прийти, а те не приходило, тоді їм здавалось, що Жених забарився. “Як же жених барився, задрімали всі, та й поснули.” (Мат. 25:5) Певно, що Ісус Христос ні на мить не затримувався ані барився. Він був окоронований в 1914р., і перша Його праця – це була війна в небі проти сатани і його лукавих ангелів, наслідком чого стало викинення лукавих з неба. (Одкр. 12:7-10) Виконанням наступної праці по порядку, як зазначає Св. Письмо, було прихід Господа до храму і піднесення до життя тих вірних

одиниць, що спали сном смерті. (Одкр. 6:11) Так як здавалось, що Господь гається своїм приходом до очікуваного часу, всі дівиці поснули; деякі з них міцно поснули, під час, коли інші задрімали, знайшовшись в трудності бути пильними. Ніхто з них не був вповні пробудженим, насторожі й обачним. Немудрі лягли і міцно заснули, заключивши, що все, що можна було робити, вже зроблено, і тепер вони мусять просто чекати аж Господь візьме їх до неба володіти. Якраз точно такий і був їх стан, а головню від 1917 р. і надалі. Вони наполегливо твердили, що вся правда, яка мала бути відкрита Господом, була раніше відкрита через одного чоловіка, котрого вони признавали як “того слугу”. Громада ‘розумних дівиць’ виконувала деяку працю, але не чинилась та праця певно, сміливо й пильно, а в приголомшений спосіб, як ніби то вона спить. Вони боялися і поважали те, що вважали за “висші власті”, тобто політичних володарів світа. Вони не знали, що саме їм чинити, але рішилися дальше пильнувати і чинити те, що здавалось їм за властиву річ. Мудрі дівиці любили Господа і палко бажали чинити що-будь для Його слави без взгляду, чи вони підуть до неба, чи житимуть на землі. Вони були повздержувані сатанською організацією від діяльності і таким чином були ув’язнені. Тоді обставини дримаючих побільшилися, і навіть клас мудрих дівиць мало не дійшов міцного сну.

¹⁴ Північ це темна пора. В 1914 р. перспектива для людей Єгови була безнадійною. В останній часті 1919 р. ті, що були в лінії до царства, зачали пробуджуватися і побачили конечність пробудитися і служити Єгові. “О півночі ж постав крик: Ось жених йде; виходьте назустріч йому!” (Мат. 25:6) *Поправлена Версія* звучить: “Ось жених! Виходьте зустрічати його.” Сталося це на конвенції в Сидар Поїнт в 1919 р., що Божі люди зачали розуміти, що вони мусять чинити щось в служенню Господу. На тій конвенції були присутні як нерозумні, так і розумні дівиці, як згодом факти вповні відокрили. Коли було зроблено оголошення, що мусить розпочатися і проводитися активна робота, многи відповіли радісним послухом, а інші, здавалось, були приголомшені і, мабуть, бажали, щоб їхні очі були одтворені, і щоб позіставали дальше відповідно своєї позиції; і тоді всі зачали уважно вивчати Св. Письмо, щоб побачити дійсну ситуацію, що сталась. “Тоді повставали всі дівчата тиї, та й украсили каганці свої.” – Мат. 25:7.

¹⁵ До того часу каганці нерозумних горіли дуже слабо, майже погасли, тому що у них не було несамозлюбного посвячення Господу. Каганці мудрих потребували прикрашення і вони потребували більше олії. Св. Письмо не

було зрозуміле, і мудрі, будучи заклопотані зрозуміти і побачити, яка є воля Господа, довідались, що вони мусять бути цілком і не самолюбно посвячені Богу і Його службі. Ці зачали уважно й побожно досліджувати Св. Письмо. Вартова Башта даліше отримувала й передавала на своїх сторінках правду іншим, і в 1922 р. Господь через свій канал ласкаво відокрив своїм людям, що Господь Ісус Христос, Жених, є в храмі. Прикрашення каганців вірними з ревністю продовжилось, і ці, старанно бажаючи знати і чинити волю Божу, сталися більш активними і ревними. Радість Господня продовжувала зростати разом з ними, і довідавшись, що вони мусять шанувати Бога, а не чоловіка, всі такі даліше отримували побільшуюче світло від Господа в храмі.

¹⁶ Та частина тексту, де каже: “Виходіть на зустріч Йому” або після *Поправленої Версії*, “Ось жених! Виходіть”, здається, зазначає час виходу вірних з в’язнів з їх стану повздержання, де вони утримувались під організацією сатани. Вони не розуміли значіння Св. Письма відносно “висших властей”, але вірили, що вони складаються із політичних, комерційних і релігійних володарів світа. Такі представлені через Рут і Естер в пророчій драмі опісля прийняли правду, були випроваджені із в’язниці і введені в храм. В 1922 р. вірні одиниці зачали вельми радуватися, тому що вони побачили Жениха вивисшеного в храмі на небеснім престолі. Вони оцінили той факт, що в минулому вони не були пильні і тепер вони розкалялися і прагнули йти до служби, прикладаючи всі свої можливості, щоб все, що покаже їм Господь, вони виконали. (Іса. 6:1-9) З всезростаючою радістю вірні даліше поступають з роботою з гучним хваленням Єгови і Його Царя. Їх радість була в Господі.

¹⁷ Нерозумні побачили радість вірних і почали запитувати: “Чому повстав такий великий гомін, виражаючих радість?” Ці нерозумні зрозуміли, що там було щось, чого їм бракує, і тому каже приповідь: “Необачні казали до розумних: Дайте нам олії вашої, бо каганці наші гаснуть.” – Мат. 25:8.

¹⁸ Після *Поправленої Версії* вони сказали: “Дайте нам олії вашої, бо каганці наші гаснуть.” Необачні, будучи порушені самолюбством займати високі позиції у володарюванні світом, ніколи не мали радості Господньої. Вони дещо мали радості у світлі правди, котру вони отримали, однак, коли тяжкі досвідчення періоду Світової Війни прийшли на них, їх радість і ревність вельми вичерпалися і їх світло ослабло й мало згаснути. Оголошення про те, що царство й Цар були присутні, не дало їм багато радості й підбадьорювання, бо вони не бачили взятих себе до позиції достоїнства й

власти. Задля страху, що вони не могли дістати високої й важної позиції у володарюванні світом, вони сказали до мудрих одиниць: “Наші каганці гаснуть; дайте нам вашої олії.” Необачні були самолюбно налаштовані увійти в царство, і почавши розуміти, що вони мусять мати більше олії, тобто радості, вони звернулись до тих, що здавалось мали подостатком, щоб ті розділили їх припаси з ними. Вони не указали ревності чи заохочення до служби Господа і Його Царя подібно тим, що слідували стопами Ісуса Христа. Вони неначе сказали до вірних: “Розділіться з нами пополам; дайте частку вашого признання Господу, тобто, робіть те, що на вашу думку ви мусите чинити, і ми не будемо перешкоджати вам у службі, але лише розділіть з нами пошановання”, тобто те, що радувало самолюбних. Ті нерозумні діставали б деяку радість якщо б їх вихваляли, поплескувати по спині та ставити в позиціях пошесті між людьми, щоб вони могли “ходити з пихатим виглядом” і показати себе важними; і якщо б вони отримали так багато, то це було б заохоченням для них, щоб вони могли даліше перебувати в громаді розумних. Однак, вони не хотіли йти разом і нести наруги, що падали на розумних, і виконувати таку низьку службу. Будучи важними в своїм власнім оціненні, вони бажали пошестей. Необачні вперто стояли на своїм і многі із них уживали слідуемого виразу: “Ми мусимо мати свою свободу і робити те, що ми вважаємо нашим обов’язком і привілеєм і зовсім не бути зв’язаними правилами і нормами жодної організації.” “Вожаки”, котрі провадили громадою нерозумних, наполягали на тому, щоби вони трималися свого власного шляху, і нерозумні, що слідували за своїми вождями, домагалися, що їх “олюблені старші вожді” отримували честь і славу від інших, і, якщо б вони отримували таку “радість”, то могли б даліше йти з іншими і увійти в царство.

¹⁹ Тут ясно показано є клас “вірного і розумного слуги” представленого Мардохеєм і Ноемою в прямій протилежності нерозумному класу, котрий невдовзі об’єднався в клас “лукавого слуги”. Факти, які тепер переходять і є добре знайомими, зазначають ці два класи так ясно і виразно, що не може тут бути найменшого сумніву. Клас “вірного і розумного слуги” відповів на прохання про олій і сказав до необачних: ‘Ми не можемо ділити з вами.’ Св. Письмо каже: “Відказали ж розумні, говорячи: Щоб не стало нам і вам; а йдіть лучче до тих, що продають, та купіть собі.” – Мат. 25:9.

²⁰ Перефразовуючи цей вірш, розумні неначе сказали: ‘Ми не можемо згодитися з вашим проханням. Ми признаємо Господа Ісуса Христа як нашого Голову і Вождя, і ми не можемо признати жодного чоловіка в такій позиції. Ми

будемо коритися Господу і інструкціям, котрі Він посилає своїм людям через Його організацію. Єгова і Ісус Христос є нашими Учителями і нашими “вищими властями”, і ми є цілком посвячені їм і будемо чинити все можливе, що наші руки знайдуть до виконання, для оправдання Єгового ім’я. Ми не маємо бажання ані схильності ділити нашу посвяту, пошановання або службу між Богом а чоловіком. Радість Господня є нашою силою, і ми з великою радістю проголошуємо, що Єгова є єдиний правдивий Бог, Ісус Христос є Цар, і що царство є єдиною надією для світа. Ми заявляємо про Його замір, включаючи й день Його пімсти, і ми відмовляємося миритися жодним чином з будь-яким сотворінням чи якою-будь частию сатанської організації. Якщо би розумні дівиці взяли якийсь інший напрям, то певно, що вони були б відкинуті Господом. Часткової активності або часткової посвяти Господеві було б недостатньо. Господь вимагає від тих, котрих Він признає, повного і цілковитого послушення. (Діян. 3:23) Мудрі відмовились ділити їх олій і у виконанні цього вони не ділали самолюбно, але з мудрістю звиш, показуючи їх цілковиту посвяту Жениху і Його інтересам.

²¹ Далше звертаючись до класу ‘необачних дівиць’, мудрі сказали їм: “Йдіть лучче до тих, що продають, та й купіть собі”; тобто, ‘йдіть до тих, котрі задля самолюбної наживи поплескуватимуть вас по спині та дадуть вам лестливих слів, щоб ви могли дальше служити; якщо те є вашою радістю, то йдіть і отримуйте її. Але ми не можемо дати цього вам. Купляйте цю олію, уживаючи ваших “грошей”, тобто, ваших доктрин і практики “вироблення характеру”, і співаючи хвалення людям та проповідування того, що ви називаєте “бути приємним” і “удосконаленням любови” та, через котре то чинення всього того, ви лишаєте Бога і оправдання Його ім’я. Ви можете дістати дещо олії, тобто радості, йдучи цим напрямом, але радість Господню ви можете мати лише через повну згоду з правилами організації Єгови.’ Необачні не могли бачити ніякої вигоди для себе, залишаючись з класом “вірного й розумного слуги”, і так вони відділилися і пішли своїм власним шляхом, стараючись по своєму дістати дещо олії.

²² Многі могли бути в лінії до царства, але лишень тим, що були приготовлені, суджені і признані Господом, було дозволено увійти в храм і залишатися там. Нерозумні не були приготовані. “Як же йшли вони [(П.В.) далеко] купувати, прийшов жених; і що були готові, увійшли з ним на весілля; і зачинено двері.” – Мат. 25:10.

²³ Немудрі відділились від громади розумних і вірних і не прийняли участі в поході Жениха та в слідуванні за Ним в назначений час та після Його розказу. Розумні були оружені через несамолюбне посвячення Єгові, і опісля їх світло сияє більш яскраво в їх посвяті і послушенстві до Господа, і коли Господь прийшов, вони “увійшли”, тобто, ангели, що охороняють вхід, дозволили їм увійти. “Вони ... увійшли ... на весільний пир.” (П.В.) Це означає, що вони були зібрані Господом в храмі. Громада розумних дівиць була “підхоплена [далеко] в хмарах назустріч Господеві на воздух.” (1 Сол. 4:17) Пир, почавшись в 1922р., пізніше досяг того благословенного стану, про який говорив пророк, а іменно: “Щасливий той, хто ждатиме й діжде до тисячі трьохсот тридцяти й п’яти день.” [1926 р.] (Дан. 12:12) “Блаженні, хто покликаний на вечерю весілля Агнцевого.” (Одкр. 19:9) Цей текст зазначає час помазання, коли мудрі отримали від Єгови “нове ім’я” і коли вони стали названі свідками Єгови.

²⁴ Текст приповіді каже, що коли вони увійшли на весільний пир, “двері було зачинено”. Зачинення дверей не означає, що нікого більше не впустять у храм, але значить, що ніхто з не признаних не зможе увійти, а тому для всіх таких двері є зачинені. Ні одне сотворіння на землі не одержало права сказати, що двері до храму тепер є цілком закриті так, що ніхто не може увійти. По перебігу часу сповнення приповіді, як зазначено в десятому вірші, були приведені ті, котрих представляли Рут і Естер, і певно, що вони мусіли спершу бути признані, нім могли увійти через ворота в храм. Від часу установа храму двері або вхід до нього були закриті для всіх беззаконних або не признаних одиниць. Як написано: “І не ввійде до него ніщо погане, ані хто робить гидоту та лож, тільки ті, що написані в книзі життя Агнцевій.” – Одкр. 21:27.

²⁵ Ангели Господні охороняють ворота храму і не допускають не признаних увійти до нього. (Езек. 44:1,2) Організація царства Господа має “дванадцять воріт, а на воротах дванадцять ангелів.” (Одкр. 21:12) Цілковите закриття воріт або входу до царства є тайною Господа, яка не є відокрита жодному чоловікові, і певно, що як довго є небезпека для когось бути викинутим з храму, то дорога мусить бути одтворена для якоїсь іншої признаної одиниці увійти до нього.

²⁶ Суд в храмі зачався в 1918 р. “Опісля ж приходять і другі дівчата, та й кажуть: Господи, Господи, відчини нам.” (Мат. 25:11) Опісля мало би означати який час по тім, як клас “вірного і розумного слуги” увійшов в храм і стався хранителем Господнього “добра” або інтересів царства на землі, котрі Господь з своєї ласки поручив йому. Необачні нічого не чинили,

щоб показати їх оцінення Господа і радості в Його імені, і вони нічого не чинили для Його чести протягом темної ночі періода Світової Війни, але протилежно, щонайменше деякі з них змовились шкодити вірним одиницям, а інші нерозумні слідували за цими змовниками. Ці немудрі одиниці були “дівицями”, коли з’явився Господь і зачав своє царювання, однак, тепер вони були обезчещені організацією диявола і таким чином вони втратили свою дівочість і в дійсності вони стали тоді умовними дівицями. (Зах. 14:2) Диявольська товпа пішла за ними і вони піддалися лестошам сатанської “компанії”. Пізніше ці умовні дівиці прийшли просити Господа, щоб не брати до уваги Його установлені правила і дозволити їм прослизнути в царство. Їх аргумент є: ‘Ми чинили роботу в Твоє ім’я; особливо ми розвивали наш характер, і певно, що ми таким чином служили нашому Богу, і Його служба не повинна би обмежуватись однією громадою. Кожен один з нас повинен бути вільним служити в свій власний спосіб. Відкрий нам, Господи, і дозволь увійти.’ “Він же, озвавшись, рече: Істино глаголю вам: Не знаю вас.” – Мат. 25:12.

²⁷ Ті, що наполягали відлучитися від Господньої організації, 5 січня 1918р., були публічно запрошені переглянути свій необдуманий і нерозумний напрям діяльності по вилученню з Господньої організації і повернутися і приступити до служби і гармонійної праці на честь і славу Господа. (Дивись *Вартову Башту* 1918 р., сторінки 23, 24) Це запрошення нерозумні відкинули і намість цього продовжили свій самолюбний шлях. Ангели Господні співтоваришать з Ним в храмі, і там їх уживає Господь Ісус до передачі Його вістки іншим. (Дан. 8:14) Клас немудрих є зображений як приходячий до Господа і що просить Його прийняти до царства і неначе каже до Господа: ‘Чи не горять наші каганці в Твоє ім’я та чи не співали гімни і чи не звертали увагу на ті правди, що колись ми отримували від Твого розумного чоловіка? Чи не продовжуємо ми далше нашу працю по виробленню характеру, як це ми чинили в минулих роках? Чи не уживали ми добрих слів та гарної мови і таким чином приготувлялися помагати Тобі володіти світом?’ Нерозумні показали себе упертими і самолюбними, і Господнє правило є таке: “Своя воля се таке як несправедливість [беззаконня] і ідолопоклонність.” (1 Сам. 15:23) Почитання сотворіння та давання почесей людям радше чим Богу являється гидотою в очах Божих. (Луки 16:15) Почитання творива є огидним в очах Бога. Ізраїльтяни заявляли, що вони почитають Бога, але поповняли “гріх Самарії”. Подібно чинив і далше чинить клас “необачних дівиць”. Лише проголошення слів в

ім’я Господа не сповняє правил установлених Господом. До таких немудрих одиниць Господь через своїх ангелів відповідає і каже: “Не кожен, хто говорить до мене: Господи, Господи! увійде в царство небесне, а той, хто чинить волю Отця мого, що на небі. Многі казатимуть до мене того дня: Господи, Господи, чи не в твоє ж ім’я ми пророкували? й не твоїм ім’ям біси виганяли? й не твоїм ім’ям великі чудеса робили? І промовлю тоді до них: Ніколи я вас не знав; йдіть от мене, ви, що чините беззаконня.” – Мат. 7:21-23.

²⁸ Повертаємось тепер до приповіді: Звертаючись до нерозумних і упертих, Господь каже: “Я не знаю вас.” Ділання Господа з класом ‘необачних дівиць’ промовляє гучніше, чим слова. Господь відмовився дати немудрим помазання, “нове ім’я”, виrozumіння своєї присутності і інших пророцтв, та привілей в несенню вістки до володарів та тих, що ними володіють, і привілей бути переслідуваними сатанською організацією задля імені Господа. Нерозумні знайшлися в темряві після того як вони пішли їх нерозумним шляхом, і їх каганці погасли і не дають більше світла. Не діставши позволення увійти до Господнього дому або храму, ці нерозумні мусіли піти на своє власне місце. Чи є яка причина в Св. Письмі чи де інде, щоб заключити, що такі немудрі, уперті і беззаконні одиниці, котрим Господь каже “Я не знаю вас”, отримали чи отримують другорядне місце в царстві небеснім? Чи можна сказати на підставі Св. Письма чи якогось іншого авторитету, що такі ‘мусять перейти період горя і якщо вони перейдуть, то зможуть бути частию великої громади, котра виходить з великого горя, стоїть перед престолом і там навіки служитиме Богу’? Відповідь мусить бути заперечна, бо таке заключення цілком не є поперте здоровим розумом і певно, що не піддержується жодним писанням.

²⁹ Всі, що входять в небесне царство, є “покликані в одній надії”, і від всіх вимагається бути вірними. У Бога немає різних способів, котрими Він вибирає людей для свого ім’я, є лише один спосіб. Всі мусять прийти до стану цілковитої єдності. (Єфес. 4:3-6,13,14) Коли Св. Письмо ясно показує, що Господь має оточення святих ангелів, виконуючих службу для Нього, то чому мала б громада інших сотворінь, котрі були упертими, непослушними і беззаконними, в останню мить силоміць бути перепровадженими через велике горе, щоб вони могли тоді бути перенесеними до місця служби, котру ангели тепер займають? Таке заключення є цілком не розсудним.

³⁰ Що каже Писання про беззаконних? Коли Господь виповів цю приповідь, то очевидно Він мав на увазі лише тих, що були колись в лінії до

царства, і виконання Ним праці суда в храмі, і також Він мав на увазі те, що раніше сказав до своїх учеників: “Пошле Син чоловічий післанців своїх, й позбирають вони з царства Його все, що блазнить, і всіх, що роблять беззаконня, та й повкидають їх ув огню піч: там буде плач і скреготання зубів.” (Мат. 13:41,42, *Ром.*) Той факт, що в приповіді Ісус каже до нерозумних дівиць “Не знаю вас”, є достатнім доказом, що “необачні дівиці”, “лукавий слуга” і “слуга одного таланта” є один і той самий клас. Ці три приповіді Ісус вивів в зв’язку одна з другою.

³¹ Відносно класу “лукавого слуги” написано є: “То прийде пан того слуги дня, якого не сподівається, і години, якої не відає, та й відлучить його, й долю його з лицемірами положить: там буде плач і скреготання зубів.” – Мат 24:50,51.

³² Про слугу, що мав один талант, написано є: “І викиньте слугу нікчемного у темряву надвірню: там буде плач і скреготання зубів.” (Мат. 25:30) Ці писання виключають зробити висновок, що необачні дівиці можуть відійти до другорядного класу знаного як “велика громада”, чи до якогось іншого знаного під другим ім’ям, а потім доступити до неба і там служити Господу перед Його престолом.

³³ З огляду на виразну різницю між двома класами, розумними і необачними, Ісус дав урочисте остереження своїм послідувачам, а іменно: “Хто ж видержить до останку, той спасеться.” (Мат. 25:13) Слова цього тексту “коли Син чоловічий прийде” не знаходяться в Синайському, Ватиканському чи Александрійському манускриптах, а звідси не є знайдені в *Англійській Поправленій Версії* чи *Дияглота*. Слова “Отим же то пильнуйте, бо не знаєте дня, ні години” ужиті в цьому тексті відносяться без сумніву до явлення Господа Ісуса в храмі; і по цій великій події, що взяла місце, ті, що заявляли бути дітьми Божими, але котрі не були признані Господом на суді, не лише не побачили, що Господь прийшов до свого храму, але насміхались над повідомленням тієї великої правди і відмовилися від Божих пророцтв, котрі Він відкриває тим, що люблять Його. Вони відмовляються брати участь в роботі проголошення Його царства і Його пімсти. Написано, що для всіх таких двері є закриті, і цей стан для закриття дверей не чекає на Армагедон. Факти, які перейшли по 1918 р. стосовно тих, що були в противенстві до Господньої організації та ще заявляють, що знаходяться в правді, вповні і цілковито попирають вищезазначене в зв’язку з необачними дівицями. Ці не становлять клас “великої громади”, згаданої в Одкриттю сема голова, і не мають ніякого відношення до нього.

“ДІВИЦІ І П ДРУГИНІ”

³⁴ Пророк Єгови описує зібрання царської родини в палаті великого Царя Предвічності, і, здається, добре було б тут розглянути це пророцтво з огляду на факт, що воно каже о дівицях. Написано в ньому: “Преславна там в [палаті (*П.В.*)] царівна; шати її золотом ткани; у пишних палатах поведуть її до царя; за нею приведуть до тебе дівиць, другинь її.” – Пс. 45:13,14.

³⁵ Коли Господь Ісус прийшов до храму, Він зачав роботу суду і привів до храму або царського дому своїх вірних послідувачів, включаючи признаного останка тепер на землі. (2 Сол. 2:1) Сталося це в тому часі, що Він судив живих і мертвих. (2 Тим. 4:1, *Дияг.*) Ці признані і приведені в храм є показані як ті, що носять царські шати; що значить, що ці із храму є ототоженні як члени дому Господнього і через те як дочки великого Царя Предвічності. Ці є зроблені членами царської родини Єгови усиновленими через Ісуса Христа, котрий приймає признаних як свою невісту. Це зібрання до храму зачалось з воскресення вірних святих, котрі спали сном смерті, а потім послідувало зібрання до Господа вірних живих, які становлять останок. Ці є описані, як “у пишних шатах [прикрашені працею (*П.В.*)]”. Це показує, що такі не є вже в’язнями, але вільними сотворіннями Єгови, даючі повне підданство і послушенство Богу і зайняті в Його службі, даючи Йому всю честь і славу. Така вірна і радісна служба є прикрасою для тих зібраних в храм, і таким чином вони є утотоженні яко маючі признання Господа. Це до таких Єгова каже мовою пророка: “Устань і в силу твою одягнись, Сионе! Одягнись в одежі величності твоєї, Єрусалиме, ти, городе святий!” (Іса. 52:1,2) Це є та сама громада, до котрої Господь каже: “Я одружу тебе зо мною навіки, одружу тебе в справедливості й суді, в ласкавості й милосердю, одружу тебе зо мною в вірності, й спізнаєш, що Я – Господь.” (Осії 2:19,20) Ті назначені в приповіді о десятиох дівицях як розумні дівиці є заключені в цьому класі признаних.

³⁶ Дівиці – це клас цілком відлучений від сатанської організації і вповні посвячений Богу і цей клас не обмежений до з духа народжених одиниць. Ставши відкрито і цілковито по стороні Єгови і Його організації і вповаючи цілком на пролиту кров Ісуса Христа та посвятившись несамолюбно Господу, вони є непорочними і вони не опоганюють своєї чистоти або дівочості через поєднання з організацією диявола. Каже пророк: ‘За нею [невістою] приведуть дівиць, другинь її.’ Спершу збирається клас невісти до царського дому, а опісля на запрошення Господа інші

приєднуються до Господнього царського дому представлених через запрошеного Єгуєм Йонадаба. Це означає, що вони йдуть разом і сліднують за громадою невісти, котра є представлена тепер останком на землі.

³⁷ Отже, пророча картина показує тут дочку Предвічного Царя, котра стала невістою Ісуса Христа, помазаного Царя Єгови, зібраною до Нього, а потім клас Йонадаба приведений в громаду з тими, що представляють на землі невісту. Ці другині невісти ‘ухоплять за полу Його, тобто Юдея, кажучи, ми є з тобою, бо ми чули, що з вами Бог’. (Зах. 8:22,23) В цьому образі вони відповідають Деборі співтоваришки або годувальниці Ребеки, коли вона пішла зустрічати її жениха Ізаака. (1 Мойс. 24:59; 35:8) Дівичі співтоваришки не старалися бути на рівні з громадою невісти або навчати її, але пророцтво каже, що ‘вони слідуватимуть за нею’. Як і Йонадаб не брав важки коней тягнучих колесницю Єгуя, але він їхав з Єгуєм, будучи запрошений ним. В подібний спосіб клас Йонадаба сьогодні не провадить ані навчає вірного останка представленого невістою, але вони йдуть за ним, слідуючи за ним й виконуючи службу Єгови. Вони чують вість від помазаного класу невісти, приймають її і прилучуються з ним в проголошенню її. (Одкр. 22:17) Вони сліднують за останком дорогою до Сиона. (Іса. 35:8-10) Вони колись були в’язнями та тепер ними більше не є, будучи вільними від організації диявола, і вони прилучують себе під організацію Господа. Коли Божий вибраний нарід, Ізраїль по тілу, був звільнений з Єгипту і пішов в подорож до Канаану, інші не Ізраїльтяни приєдналися до них: “І мішаного народу много знялось із ними, й вівці, і товар, дуже багацько скотини.” – 2 Мойс. 12:38.

³⁸ Коли остаток Ізраїля вийшов з Вавилону і повернув до Сиону в 536р. до н.е., клас не Ізраїльтянів (Нетиней, означаючи “дані” яко помічники) співтоваришили з Ізраїльтянами і служили з ними. (Єздри 2:43,58,70) Ті нетиней зображували або представляли Йонадабів, одиниць, котрі є співтоваришами або помічниками класу невісти на землі представлених в останку нині на землі.

³⁹ Чи ці співтовариші невісти плачуть і стогнуть? Ні в якому разі; але протинно, каже пророцтво: “Приведуть їх серед найбільшої радості і веселості, увійдуть вони в палату царя.” (Пс. 45:15) Ці радісні одиниці – це ті самі, що отримали знак на чоло і вже більше вони не зітхають і не сумують, але радуються в Господі. (Езек. 9:4) З радістю їх приведено до Господа Ісуса як Його “інші вівці”. “І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир.” – Йоана 10:16.

⁴⁰ З радістю вони служать Господу “день і ніч”, тобто безперестанно, а не лише п’ять годин в тиждень. (Одкр. 7:15) Вони не входять в небо, але під час, коли клас невісти представлений у вірнім останку перебуває ще на землі, ці співтовариші є привілейовані працювати з ним і допомагати класу невісти в палаті або храмі служби Єгови. Опис великої громади, поданий в Одкриттю сьомій голові, точно відповідає описові співтоваришам класу невісти описаного в 45-тій Псалмі. Пророцтва Єгови, написані давно тому, трималися Ним в тайні аж до назначеного часу, і тепер Він чудово й ласкаво відкриває їх і робить їх ясними для тих, що люблять Його і служать Йому.

⁴¹ Господь Ісус є добрий Пастир свого стада. Це є вірне “мале стадо”, якого Він приводить до храму і дає йому привілей служби як членам свого царського дому. Ісус має ще “інші вівці” і тепер цих Він приводить і дозволяє їм приєднатися і служити як співтовариші малого стада на землі. Всі вони, будучи під провідництвом доброго Пастиря і в Божій організації, становлять “одно стадо”, як про це зазначив Ісус. Єгова не винагороджує необачність, упертість, огидність або невірність другорядним місцем в своїм царстві. Протинно, Св. Письмо заявляє, що без віри або вірності неможливо угодити Богу. (Жид. 11:6) Велика громада була колись в’язнями, та тепер вона стається вільною і приводиться в організацію Господа. Це є привілеєм вірного останка тепер на землі нести овочі царства для тих, що приходять і становлять велику громаду, і ці останні, як вони приходять і входять в Божу організацію, мають привілей і задачу служити як співтовариші класу дівич, вірному останку і мати часть у службі. Тому на всіх службових конвенціях і зібраннях служби Йонадаби повинні бути активними з останком в несенню свідоцтва до людей про Єгову і Його царство.

⁴² Св. Письмо подає родовід і імена вірних людей, як також і невірних, від Авраама до народження Ісуса, розділяючи їх на три віддільні відділи по чотирнадцять родів кожного: “То всіх родів од Авраама до Давида чотирнадцять родів; а від Давида до переселення у Вавилон чотирнадцять родів; і від переселення у Вавилон до Христа чотирнадцять родів.” (Мат. 1:2-17) Ті вірні старинні мужі є згадані з признанням задля їх вірності і їх повної посвяти до Єгови. Вони не дістали признання з причини їх “виробленого характеру”, який то термін був ужитий і ще уживається многими. Вони були активними, пильними, сміливими і безстрашними людьми. Вони затримали свою невинність до Бога Єгови і це вони не доказали через ‘масні слова та ніжну мову’ до всіх, з котрими вони мали контакт. Якщо б вони так

чинили, то на них би не нападала товпа диявола. Вони мали віру в Божі обітниці, що Він підніме насіння, через котре всі роди землі будуть благословенні, і з причини такої віри вони вірно посвятилися Богу Єгови. Всі такі мусять отримати життя через Ісуса Христа як активного Слугу і великого Первосвященника Єгови. (Рим. 6:23) Тепер каже псалміст, що ті вірні старинні мужі називались тоді “отцями” (Пс. 45:16): “На місці батьків твоїх будуть сини твої; зробиш їх князями по цілій землі.” Замість земних отців Ісуса Христа, ці вірні мужі стались дітьми Ісуса Христа, тому що Він з волі і розказу Бога Єгови стався Отцем або Життядателем людям, і через те є названий “Отцем будучого віку.” (Іса. 9:6) У Ісуса не було предків на небі ані отців, тому що Єгова є Його єдиним Отцем. Бог Єгова підніс Його зі смерті і вивисив Його до найвищого місця в своїй організації і зробив Ісуса “Отцем будучого віку” для тих, що колись були Його земними отцями, і для всіх тих, що отримують на землі життя вічне. Ті вірні старинні мужі передували Господа Ісуса в тілі. Вони не могли бути дівицями співтоваришками класу невісти, котрі слідує за Ісусом Христом і Його невістою по тій причині, що вони помирали перед приходом Жениха. Однак, Господь у відповідному часі підніме їх зі смерті і зробить їх видимими володарями або князями в своїм царстві на землі, і вся організація Єгови стане одною великою гармонійною організацією, що вічно служитиме і славить Всевишнього.

⁴³ Та дехто може запитати: Чи Св. Письмо не робить виразної різниці між священиками і Левітами, та чи не показує, що священики представляють мале стадо, а Левіти тих, що займають другорядне місце в небі, котрих ми називали “великою громадою”? Чи Господень козел представляє “мале стадо” або царський дім? Та чи відпушальний козел не представляв “великої громади” або “тих, що займають “другорядне місце” в небі”? Ці питання мусяться розглянути в наступних виданнях *Вартової Башти*.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- §1 Що представляє і де знаходиться “Єрусалим – святе місто”? Що каже Св. Письмо про вимоги відносно тих, що становлять царський дім Єгови?
- §2-4 В зв'язку з чим була виповіджена приповідь про десять дівиць? Що є тут ясно показано стосовно застосування цієї приповіді? Що означає “десять” дівиць і яке це має значення? Що означає, що вони “взяли свої каганці”?
- §5,6 Чому клас ‘необачних дівиць’ розглядається в зв'язку з “великою

громадою”? Навести деякі уже розглянені факти, які ясно показують, що ці класи не є однакові. Який клас зображують необачні дівиці?

- §7 На підставі Св. Письма показати різницю між розумними і необачними.
- §8 При якій нагоді Ісус виповів приповідь о десяти дівицях? Зазначте інші писання, які предсказують клас необачних і наслідок після взятого ним наряду діяльності.
- §9 Після теперішнього ясного вироблення відносно класу ‘необачних дівиць’, вкоротці пояснити, до яких класів відносяться “велика громада”, “в'язні” і ‘необачні дівиці’?
- §10-12 Пояснити пророчий чин:
а) що всі дівиці мали “каганці”, б) що необачні дівиці хоч і взяли свої каганці, та “не взяли з собою олії”.
- §13-15 Що означає висловлення: “Як же жених барився, задрімали всі, та й послули”? Коли і як виповнився пророчий вираз вірша 6? І вірша 7?
- §16-18 Беручи до уваги необачних дівиць, які мали обмаль масла, пояснити їх усвідомлення цього і їх просьбу до мудрих дівиць дати часть свого масла.
- §19,20 Перефразуйте відповідь мудрих до необачних дівиць на прохання про масло і поясніть їх відповідь.
- §21 Як мали необачні дівиці ‘йти до тих, що продають та й купувати собі’?
- §22-24 Зазначте сповнення висловлення:
а) “Прийшов жених; і що були готові, увійшли з ним на весілля”, б) “І зачинено двері”.
- §25-29 Що робили “інші дівиці” в приповіді? В сповненні приповіді поясніть відповідь Господа до них, коли вони просились увійти. Що тут є спостережено відносно необачних дівиць яко сподівання дістати другорядне місце в небі або статися частю “великої громади”?
- §30-33 Порівняйте заявлення Ісуса в 12 вірші Маттея 24:50,51 і Маттея 25:30. Як це показує стан і положення необачних дівиць? Поясніть вірш 13.
- §34-36 Пояснити пророчі слова: а) “Преславна там царівна; шати її золотом ткані”, б) “У пишних шатах поведуть її до Царя”, в) “За нею приведуть до тебе дівиць, другинь її.”
- §37-40 Згідно іншої ілюстрації писання указати на споріднення між признаними дівицями в цій приповіді і тими, що згадуються в Псалмі 45:14.
- §41 Які факти свідкують про сповнення Одкриття 7:15 і Йоана 10:16?
- §42 Пояснити Псалму 45:16.
- §43 Які питання ще виникають і вимагають розглянення?

“ПРОРОЦТВО СТАЛО БІЛЬШ ПЕВНИМ”

АВТОРОМ всіх правдивих пророцтв є Єгова. За часу старинних мужів, що були посвячені Єгові, було дозволено зробити запис пророцтва і вивістити його, однак, жоден чоловік не міг приписати собі задачу за написання пророцтва. Те саме є правдою стосовно пояснення пророцтва; і задля цієї причини жодне сотворіння не може мати вироблення пророцтва, аж коли настане Богом назначений час відкрити вироблення його. “Се найперш знаючи, що жадне книжне пророцтво не діється своїм розв’язанням. Бо ніколи із волі чоловіка не вивідиано пророцтво, а від Духа святого розбуджувані, промовляли святі люде Божі.” (2 Пет. 1:20,21) Коли приходить час Єгови, щоби розкрити Його пророцтво, Він тоді порушує тих, що є посвячені Йому, ясно бачити, що всі пророцтва мають слідувачі першорядні великі правди, а саме: Що Єгова замірив оправдати своє святе ім’я; і що Він виконає той замір через свого олюбленого, лояльного і вірного Сина Ісуса Христа. Один з Божих чиновників Люцифер стався зрадником (сатаною) і стягнув велику зневагу на ім’я Єгови, і Бог назначив Логоса, Ісуса Христа, своїм найвищим чиновником і Оправдателем. – Іса. 14:12-14; Йоана 1:1.

Єгова порушив написати свій закон і пророцтва. Його закон ж написаний ясною мовою, так, щоб Його сотворіння могли зрозуміти. Пророцтво Він велів так записати, щоб воно могло бути зрозумілим лише в Богом назначеному часі, і лише тими, що люблять Його. Апостол Петро писав до послідувачів Ісуса Христа під натхненням і властю від Бога Єгови даного йому через Ісуса Христа. (2 Пет. 1:1) Петро був одним із свідків видива переображення на горі, і це є важно завважати, що він згадав це видиво в зв’язку із справою вияснення пророцтва. Це проливає світло на час для вироблення пророцтва.

Запис в Маттея 17:1-6 відносно переображення повідомляє: “А через шість день бере Ісус Петра, Якова, та Йоана брата його, й веде їх на гору високу окрім, й переобразивсь перед ними: й сияло лице Його як сонце, а одежа Його стала біла, як світло. Коли се явивсь їм Мойсей та Ілія, розмовляючи з Ним.” Бачачи натхнення видиво, Петро, звертаючись до Господа Ісуса, запропонував збудувати три намети, однак, це прошення очевидно було цілком зігнороване Господом. “Ще він [Петро] говорив, аж ось ясна хмара отінила їх, і ось голос із хмари глаголючий: Се Син мій любий, що я Його вполюбаю; Його слухайте. Зачувши се

ученики, припали лицем до землі, й полякались вельми.”

Тепер стає видно, що переображення було пророчою картиною, даючи свідоцтво про високий уряд Ісуса і предсказуючи про більші річі, що прийдуть опісля. Що переображення було пророцтвом, то його правдиве значіння і важливість мало показатись Божим людям лише в Богом назначенім часі до його ясного зрозуміння. Більше світло є дане Божим людям при кінці світа, де тепер ми живемо і по тім, як Ісус Христос був посаджений на престолі як невидимий Справедливий Володар землі. (1 Кор. 10:11; Пс. 2:6) Через много років було відомо, що Мойсей був образом Ісуса Христа, та не раніше аж з приходом Ісуса до Господнього храму (духового) в 1918 р. стало відомо, що те, що Мойсей писав, відноситься головню до Господа Ісуса і Його людей в храмі. Лише в останніх роках і по приході Його до храму стало знаним, що Ісус Христос є тим великим Пророком представленим Мойсеєм, і котрому вірний останок послідувачів Христа на землі мусить тепер бути особливо послухним або, занедбавши чи відмовившись слухати, бути знищеним. – Діяння 3:21-23.

Ісус з трьома своїми вірними послідувачами був на горі, але лише Ісус там був єдиною дійсно важливою особою. Він був тим, що з’явився з ‘лицем сияючим як сонце і одежою білою як світло’. Ясно, що це мало представляти Ісуса Христа в часі, коли Бог Єгова посадив Його на престолі як Правильного Володаря світа і могучого Оправдателя Єгови. Те окороновання Господа Ісуса взяло місце в 1914р. Його прихід до храму як великого Судді був в 1918 р. (Мал. 3:1-3) Отже, видиво переображення указувало на Божий час почати своє царство з Ісусом Христом на престолі і як Його могучого Судді і Оправдателя. Відкриття й вироблення пророцтва не могло прийти до тих пір, поки пророцтво не зачалось сповнитись; тому Бог тримав його в тайні аж до назначеного часу виконання й зрозуміння пророцтва.

Запис в Маттея 17:3 каже: “Коли се явився їм Мойсей та Ілія, розмовляючи з Ним.” Звичайно, що Мойсей і Ілія фактично там не були присутні, тому що вони були мертві, а воскресення ще не зачалось, бо Ісус, котрий мав бути “перворідень з мертвих” (Кол. 1:18), був насправді там. Тому Ісус назвав те, що там відбувалося видивом: “І, як сходили вони з гори, наказав їм Ісус, глаголючи: Не кажіть нікому про сю із’яву, аж поки Син чоловічий устане з мертвих.” (Мат. 17:9) Видиво відкриває Мойсея і Ілію, розмовляючи з Ісусом, і це мало ясно

показати в картині, що ті люди чинили певні річі в минувшині, які представляли більші річі, які Ісус мав чинити. Мойсей писав много відносно пророцтва Божого, і Ісус іншим разом сказав: “Мойсей ... писав про мене.” (Йоана 5:46) Появлення Мойсея у видиві, говорючого з Ісусом, відповідало тому, що закон, котрий Мойсей отримав від Єгови, щоб доручити Ізраїльтянам, відноситься головню до послідователів Христа, котрі є духовними Ізраїльтянами; також що угода Божа, дана старинним Ізраїльтянам на Моабських рівнинах рукою Мойсея, представляла пізнішу угоду вірності для царства небесного, котру то угоду Бог робить через Ісуса Христа, Більшого Мойсея, і з Його послідователями, котрі є покликані до царства; також, що ті, котрі ввійдуть в царство, мусять вірно виконувати ту угоду вірності; і що коли Ісус Христос, Більший Мойсей, приходить до храму, тоді кожда душа класу духового храму мусить цілком слухатись Ісуса Христа, інакше буде знищена. Це заключення є виразно поперте словами Петра в Діяннях 3:21-23, і ці правди Божий вірний останок на землі пізнав і зачав оціняти по приході Господа Ісуса до храму в славі і силі.

Ілія писав певні пророцтва і виконував певну пророчу працю. Це представляло Ісуса Христа і роботу Ісуса, котра мала бути зроблена і котра була приготовчою працею до приходу Божого “післанця завіту” до храму Божого. (Мал. 3:1-3) Та робота головню відносилася до відновлення великих і важливих наук відносно царства Божого. Ці правди були доручені Ізраїльтянам і апостолам по першій приході Ісуса, але були загублені з поля зору після смерті апостолів і були заховані аж Господь повернув своє “лице”, тобто увагу до річей землі, зараз перед своїм приходом до храму в 1918 р. Що це є властиве заключення, є показано розмовою, що взяла місце між Ісусом і учениками зараз після переображення, а іменно: “І питали в Него ученики Його, кажучи: Що ж се кажуть письменники, що Ілія мусить прийти попереду? Ісус же, озвавшись, рече їм: Ілія прийде попереду, і налагодить усе.” (Мат. 17:10,11) Йоан Хреститель недавно перед тим закінчив свою роботу і пророча робота виконана Ілією була сповнена в меншій мірі Йоаном, котрий як предтеча оголошував прихід Ісуса в Його першій приході. Але робота представлена Ілією була виконана в повноті Господом Ісусом безпосередньо перед часом Його приходу до храму в 1918 р. Та робота зачалась приблизно в 1874-1878 роках; і виконавши цю роботу, після пророцтва, Ісус Христос як “післанець завіту” негайно або відразу прийшов до храму в сповненню пророцтва Малахії. (Мал. 3:1-3)

Появлення Мойсея і Ілії в пророчій переображенню не мало ніякого відношення до воскресення зі смерті, тому що там нічого не було сказано прямо чи посередньо про воскресення. Люди, котрі старалися підтримувати фальшиві доктрини про безсмертність людських душ і що “смерти нема”, вхопилися цієї записаної сцени переображення і уживали в своїх змаганнях доказати, що Мойсей і Ілія були живі в тому часі. Та інші, що противилися такій фальшивій доктрині і старалися відповісти на це, були запроваджені в обман, вирішивши, що Мойсей і Ілія відносились до будучого воскресення вірних старинних пророків і до ‘переміни’ вірних послідователів Ісуса Христа. “У хвилину, у миг ока.” (Жид. 11:35,39,40; 1 Кор. 15:51,52) Це правда, що Мойсей умер і мусить чекати на воскресення, і що Ілія був забраний на вогняній колесниці у вихорі; однак, це не відноситься до сцени переображення.

Важлива часть видива переображення кидала тінь на сповнення голосом з неба, що Господь Ісус є признаним Єговою і Тим, котрий є Головним Чинником Єгови для оправдання Божого ім'я. Голос із-за хмари сказав: “Се Син мій любий, що Я Його вполював; Його слухайте.” (Мат. 17:5) Тут зосереджується на виразне заявлення від Бога Єгови, що Ісус Христос є великим Первосвященником, Суддею і Царем, котрому всі творива мусять віддати абсолютне послушення, тому що Бог у відповідному часі пішли Ісуса Христа бути Його Оправдателем і виконати всі Його заміри, і це буде зроблено, коли Ісус Христос засяде на престолі як Володар і Суддя світа. Затіняюча хмара, із-за котрої промовляв голос, символічно показувала присутність Єгови, і той факт, що хмара затінила трьох учеників, котрі були свідками, також піддає думку, що сповнення цього пророчого видива візьме місце в часі другої присутності Господа. Слова, котрі чули три ученики виповіджені із-за хмари, мали означати, що Ісус Христос затримав свою невинність до Єгови. Той факт, що Ісус остеріг їх, щоб вони нікому не говорили про видиво “аж поки Син чоловічий устане з мертвих”, показує, що вивиснення Ісуса до позиції чести буде після Його воскресення, про котрий то факт апостоли пізніше свідкували. – Фил. 2:5-11; Жид. 5:7-9.

В 2 Петра 1:13-15 апостол наповідав Божих вірних одиниць “робити спомин сих річей”. (Версія *Діаглот*) Ясно, що річі, яких треба робити спомин, – це прихід Ісуса Христа до храму як Божого великого Оправдателя і Судді, і конечність повного і цілковитого послушення до Його приказів. Іменно в цій точці апостол поміщує видиво переображення і

підкреслює його важливість кажучи: “Не за байками бо, хитро придуманими, йдучи, об’явили ми вам силу і прихід Господа нашого Ісуса Христа, а будши самовидцями величчя Його. Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли зійшов до Него од величної слави такий голос: „Се Син мій любий, що я вполював Його.“ І сей голос чули ми, як сходяв з неба, будши з Ним на горі святій.” – 2 Пет. 1:16-18.

Тоді апостол додає: “Ще ж маємо певніше слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на него, як на світильника, що світить в темному місці, аж день засияє, і денниця зійде в серцях ваших.” (2 Пет. 1:19) Чи мав на увазі Петро, що слово пророче є більш певне чим видиво переображення? Або чи мав на увазі він, що пророцтво було більш певним чим заявлення апостола (його власне) відносно того видива? Або чи його слова передають значіння того, що пророцтво є більш певне з тієї причини, що мало місце переображення? На ці питання муситься відповісти в світлі і в повній гармонії з іншими тепер зрозумілими писаннями.

Якщо пророцтво раніше написане було “певніше”, чим те, що вчить видиво переображення, тоді чому Петро робить наголос на важність видива переображення і konieczність для інших робити спомин цього? Якщо пророцтво було певнішим, чим заявлення Петра відносно видива, тоді, здається, що там не було ніякої потреби звертати уваги на нього, якщо би воно не було установлене правдивістю Петра; і певно, що не було потрібним. Ясно, що правильне значіння слів Петра є, що видиво переображення є підтвердженням або підкріпленням того, що старинні пророки писали під Божим велінням; і що коли настане час на сповнення пророчого видива переображення, тоді давно написані пророцтва через святих старинних мужів можуть бути зрозумілими. Це заключення є поперте перекладом *Американської Поправленої Версії* 2 Петра 1:19: “Ще ж маємо слово пророцтва зроблене більш певне.”

Аргумент Петра є отсей: Старинні пророки писали відносно приходу Месії в силі і славі, але тепер тут є видиво того славного приходу, і троє з нас були очевидцями цього видива, котре говорить про ‘прихід Господа Ісуса в силі і славі’. Щоби підкреслити суть, Петро заявляє, що це не є хитро придумані байки, придумані трьома апостолами або іншими, але що це є правда і підтверджує, попирає і робить певним те, що старинні пророки писали. *Діялот* звучить: “Ще ж маєм пророче слово більш підтвердженим”; тобто підтримане, зміцнене і зроблене певним. Слова ужиті Петром можуть твердо говорити про порівняння між

важливістю пророцтв написаних в давнину і сценою переображення.

Петро раніше цитував писання: “А слово [Єгови] пробуває повік.” (1 Пет. 1:25) Тепер він неначе каже: Видиво переображення підтверджує пророцтво, і коли видиво сповниться, пророцтво стане зрозумілим. Петро знав, що сповнення пророцтва є абсолютно певним, тому що він був обізнаний з писанням, в котрому Єгова сказав: “Як я задумав, так воно й буде”; “Призначив – і здійсню”. (Іса. 14:24; 46:11) Нічого не можна додати ані відняти від Слова Божого, однак воно може бути підтвержене або скріплене видивом, котре дане було на горі. Відносно підтвердження цих написаних річей Павло писав: “То як нам утекти, що не дбали про таке велике спасення? котре, почавши проповідуватися через Господа, від тих, що чули, нам стверджене, як свідкував Бог ознаками і чудесами, і всякими силами, і роздаванням Духа святого, по своїй волі.” (Жид. 2:3,4) Підтвердження, що було дане через сцену переображення мало скріпити віру тих, що чекали і виглядали за приходом Господа Ісуса в силі і славі.

Послідувателі Ісуса Христа мусять мати дещо знання яко основу для віри. Аж до Богом назначеного часу дати їм вирозуміння значіння пророцтва вони мусіли пам’ятати Божий закон і пророцтва включаючи сцену переображення. Це показано фактом, бо Петро каже до них: “Ще ж маємо слово пророче, зроблене більш певним, і ви добре робите, вважаючи на него, як на світильника, що світить в темному місці, аж день засияє, і денниця зійде в серцях ваших.” – 2 Пет. 1:19, *А.П.В.*

Яке є значення слів “аж день настане”? (*Моффат*) Очевидно ці слова означають початок “дня Єгови”. Той день зачався, коли Єгова посадив свого Царя Ісуса Христа на своїм престолі в Сионі, що взяло місце в 1914 р., і коли Він був післаний володіти серед своїх ворогів. (Одкр. 11:17,18; Пс. 2:6; 110:1,2) Здається, що Петро не сподівався, що пророцтво буде зрозумілим в його дні ані протягом життя людей того часу, але що Слово пророцтва і підтвержене свідоцтвом відносно нього, яке дане було пророчим видивом переображення, могло бути для послідувателів Ісуса Христа яко світло в темному місці, сияюче для їх провідництва. Цей стан малого світла мав продовжатися аж “день настане”, в котрому то часі наступить переміна, а отже більше світло і ясніше вирозуміння. В той самий час він наповідав своїм братам бути пильними і ревними до виконання всього, що їх руки можуть знайти. Якщо вони будуть так ревними у виконанні цих річей, про які він наповідає, то вони ніколи не впадуть. (2 Пет. 1:5-7) Вони

мусять постійно пам'ятати, що Бог дав своє слово, що Він пішле Царя свого у призначеному часі, і що вони будуть виглядати царства і сильно триматися своєї надії, яку Бог поставив перед ними, і що мусять тримати себе віддільними й відрізненими від лукавого світа. Наколи б вони стали недбалими й байдужими, то стали б сліпими і навіть забудуть, що Ісус Христос умер за них, і що вони були очищені від гріха і таким чином не зможуть побачити оддалеки приходу Царя і Його царства.

Коли “день настане”, тобто, коли день Єгови прийде, то чи побачать тоді всі ясно? Не всі, що колись вірили в Господа, але лишень ті, котрі посвятилися Богу і Його царству. Каже апостол: “Аж ... денниця зійде в серцях ваших.” ‘Денна Зоря’ тут означає ‘Рання Зоря’, котрою є Ісус Христос славний Цар. “Я Ісус ... корінь і рід [Царя] Давида, зоря ясна і рання”. (Одкр. 22:16) Схід “денної зорі”, здається, ясно відноситься до Його приходу в храм в 1918 р., і вислання своїх ангелів, щоб указати, який напрям поступовання мають взяти ті на землі, котрі є всеціло посвячені Богу і Його царству. Пророцтва Св. Письма є спрямовані до правдивої церкви і були написані раніше для потіхи тих, що посвятилися Господу в часі Його явлення. (1 Кор. 10:11; Рим. 15:4) Бог порушив пророка Балаама правдиво сказати: “Сходить зоря із Якова, здіймається берло з [духового] Ізраїля.” (4 Мойс. 24:17) Ісус Христос є “Зоря ясна і Рання”, котрий

проголошує новий день тим, чиї серця є посвячені Богу і Його Царю, котрим Господь дає знання про значіння свого пророцтва, і це вони бачать. Слово “Зоря” знаменує або відноситься до *князя*, котрий то титул є одним із титулів даних олюбленому Сину Божому. Він “Князь Князів”, на раменах котрого спочиває правительство світа. (Іса. 9:6,7) Ті, що посвятилися Царю і Князю, і котрі є всеціло послужні Йому, є наділені ласкою дістати виrozumіння пророцтв написаних в старинних часах. Якщо серце чоловіка не є вповні посвячене Царю, тоді він не може зрозуміти і оцінити пророцтва.

Позаяк Єгова через свого натхненого апостола поучив своїх вірних одиниць взяти до уваги, що “слово пророцтва зроблене більш певним” і вважати на нього “аж день засияє і денниця зійде в серцях ваших”, то що являють собою ті так звані “Християни”, побожні відвідувачі, котрі кажуть, що “Старий Завіт” сповнився перед або зараз по першій приході Христа, і що нема потреби студіювати пророцтва його, але що всі Християнські потреби – це “Новий Завіт”. Згідно слів апостола Петра такі так звані “Християни” не є “чинителями добра”, а “сліпі, і не можуть бачити оддалеки”.

ЛИСТИ

“ВАМ НЕ ПОТРІБНО НІЯКОЇ ЗАПИСКИ ВІД МЕНЕ”

ДОРОГИЙ БРАТЕ РУТЕРФОРД:

Хоч і усвідомлюю, що час ваш є дорогоцінним, однак я не можу стриматись від написання цих декілька рядків вам, як учасника Господніх благословенств на нас під час свідкування.

Період від 30 липня по 6 серпня був виділений для праці в полі в місті Козань разом з двома іншими братами. Протягом всього тижня ми розповсюдили много книг, та останнього дня, коли ми вже мали повертатись додому, нас заарештували і привели до поліцейського пункту, а опісля з погрозами під охороною нас попровадили до громадського прокурора.

Поліцейський, котрий супроводжував нас, передав йому заборонний наказ штату відносно наших книг, а громадський прокурор сказав, що в другій половині дня він передасть судові рішення. В той самий час нас відпустили.

В другій половині дня прокурор покликав поліцейського і сказав йому: “Ти привів до мене

цих людей, щоб винести вирок? О, щоб всі греки були похожі на цих людей! Нема інших людей, щоб виконували працю Христа. Духовенство – це ошуканці і гіпокрити. Ви повинні охороняти цих людей, а не тривожити їх.”

Тоді я подумав, що було б добрим попросити його дати нам письмову записку, щоб поліцейські не тягнули нас так часто в пункт поліції, на що він сказав: “Ці книги вільно розповсюджуються і вам не потрібно ніякої записки від мене, і якщо вони заарештують вас, то приведуть до мене. Хто я є, щоб я міг зупинити розповсюдження книг Судді Рутерфорда, котрі поміщують всю правду Біблії?”

Ми попрощались з ним і побажали йому Господніх благословенств, так як він зайняв позицію по стороні Єгови. З великим ентузіазмом і радістю за благословенство Господа ми повернулись додому.

Ваш товариш свідок,

ЙОАН КАТЕАЛІС, Греція.